

Architekt

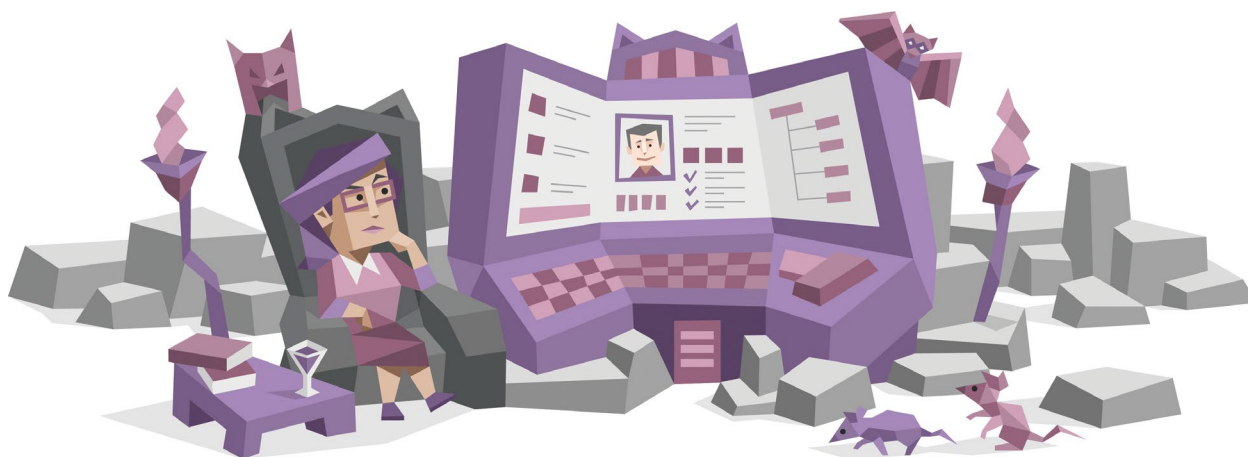
16Personalities

Wprowadzenie

„Myśl stanowi wielkość człowieka. Człowiek jest tylko trzcina, najwężlejszą w przyrodzie, ale trzcina myślącą”.

BLAISE PASCAL

Na samym szczycie panuje samotność. Jako jeden z najrzadszych i najbardziej uzdolnionych typów osobowości Architekci (INTJ) wiedzą o tym aż nazbyt dobrze. Racjonalni i bystrzy Architekci są dumni ze swojej zdolności do samodzielnego myślenia, nie wspominając o ich niesamowitym talencie do dostrzegania fałszu i hipokryzji. Jednak ponieważ ich umysł nigdy nie odpoczywa, miewają oni trudności ze znalezieniem ludzi, którzy nadążają za ich nieustanną analizą wszystkiego, co ich otacza.

Pionierski duch

Architekci kwestionują dosłownie wszystko. Wiele typów osobowości stara się utrzymać status quo, polegając na konwencjonalnej mądrości i wiedzy innych ludzi, aby kierować swoim życiem. Zawsze sceptyczni Architekci wolą jednak dokonywać własnych odkryć. Nie boją się łamać zasad ani ryzykować dezaprobaty w swoim dążeniu do znalezienia lepszych sposobów działania – co więcej, wręcz to lubią.

Jednak jak powiedziała by każdy o tym typie osobowości, nowy pomysł nie ma żadnej wartości, jeśli nie działa. Architekci chcą odnosić sukcesy, a nie tylko być pomysłowici. Do swojej pracy podchodzą z pełną determinacją, wykorzystując całą swoją wnikliwość, logikę i siłę woli. I niech Bóg ma w opiece każdego, kto próbuje ich spowolnić egzekwując bezsensowne zasady lub oferując słabo przemyślaną krytykę.

Niezależni aż do szpiku kości Architekci, chcą otrząsnąć się z cudzych oczekiwań i realizować własne pomysły.

Ten typ osobowości charakteryzuje się silną niezależnością. Architekci nie mają nic przeciwko działaniu w pojedynkę, być może dlatego, że nie lubią czekać, aż inni ich dogonią. Zazwyczaj wolą też podejmować decyzje bez pytania drugich o zdanie. Ten indywidualizm i niezależność może zakrawać na niewrażliwość, ponieważ nie bierze pod uwagę myśli, pragnień i planów innych osób.

Błędem byłoby jednak postrzeganie Architektów jako obojętnych. Niezależnie od stereotypów na temat ich stoickiego intelektu, osoby te czują naprawdę głęboko. Kiedy coś idzie nie tak lub, gdy kogoś zranią, Architekci są osobiście dotknięci i spędzają dużo czasu i energii, próbując dowiedzieć się, dlaczego sprawy potoczyły się tak, a nie inaczej. Być może nie zawsze cenią oni emocje jako narzędzie pomocne w podejmowaniu decyzji, są jednak autentycznie ludzcy.

Głód wiedzy

Architekci mogą być zarówno najśmielszymi marzycielami, jak i najbardziej zgorzkniałymi pesymistami. Wierzą oni, że dzięki sile woli i inteligencji mogą osiągnąć nawet najtrudniejsze cele. Osoby te mogą być jednak cyniczne w kwestii ludzkiej natury, zakładając, że większość ludzi jest leniwa, pozbawiona wyobraźni lub po prostu skazana na przeciętność.

Osoby o typie osobowości Architekta swoje poczucie własnej wartości w dużej mierze opierają na wiedzy i bystrości umysłu. W szkole często byli określani mianem „moli książkowych” albo „kujonów”. Jednak, zamiast traktować te przezwiska jako obelgi, wielu Architektów je przyjmuje. Uznają oni bowiem własną zdolność do uczenia się i opanowania dowolnego tematu, który ich interesuje, niezależnie od tego, czy jest to kodowanie, capoeira czy muzyka klasyczna.

Architekci nie uczą się nowych rzeczy tylko na pokaz – oni naprawdę lubią poszerzać granice swojej wiedzy.

Architekci potrafią być zdeterminowani i nie mają cierpliwości do frywolności, rozpraszania uwagi lub płytkich plotek. W żadnym wypadku nie są oni jednak nudni ani pozbawieni poczucia humoru. Wiele Architektów słynie ze swojego lekceważącego dowcipu, a pod poważną powierzchownością często kryje się ostre, rozkosznie sarkastyczne poczucie humoru.

Społeczne frustracje

Architektów nie określa się zwykle mianem ciepłych i miłych. Zwykle przedkładają oni racjonalność i sukces nad grzeczność i uprzejmość – innymi słowy, wolą mieć rację niż być popularni. Może to wyjaśniać, dlaczego tak wielu fikcyjnych złoczyńców jest wzorowanych właśnie na tym typie osobowości.

Ponieważ Architekci cenią sobie prawdę i głębię, wiele powszechnych praktyk społecznych – od płytkich pogaduszek po białe kłamstwa – może im się wydawać bezcelowych lub wręcz głupich. W rezultacie mogą nieumyślnie zostać uznani za niegrzecznych lub nawet obraźliwych, podczas gdy po prostu starają się być szczerzy.

Bywa, że Architekci zastanawiają się, czy kontakty z innymi ludźmi są w ogóle warte frustracji.

Jednak jak każdy inny typ osobowości, Architekci pragną interakcji społecznych – po prostu wolą otaczać się ludźmi, którzy podzielają ich wartości i priorytety. Często mogą to osiągnąć po prostu będąc sobą. Kiedy realizują oni swoje zainteresowania, ich naturalna pewność siebie może przyciągać do nich ludzi – zawodowo, towarzysko, a nawet romantycznie.

Szachownica życia

Architekci są pełni sprzeczności. Są pomysłowi, ale zdecydowani, ambitni, ale skryci, ciekawi, ale skupieni. Na pierwszy rzut oka sprzeczności te mogą wydawać się zaskakujące, ale wszystko nabiera sensu, gdy zrozumie się mechanizm działania umysłu Architekta.

Dla ludzi o tym typie osobowości życie jest jak gigantyczna partia szachów. Opierając się na strategii, a nie na przypadku, Architekci rozważają mocne i słabe strony każdego ruchu, zanim go wykonają. I nigdy nie tracą wiary, że przy wystarczającej dozie pomysłowości i wnikliwości mogą znaleźć sposób na wygraną – bez względu na to, jakie wyzwania mogą pojawić się po drodze.

Mocne i słabe strony

Mocne strony Architektów

- **Racjonalni** – Architekci szczytą się potęgą swojego umysłu. Niemal każde wyzwanie są oni w stanie zmienić w okazję do doskonalenia swojej umiejętności racjonalnego myślenia i poszerzania wiedzy. Nastawienie to pomaga im opracowywać pomysłowe rozwiązania nawet najbardziej uciążliwych problemów.
- **Poinformowani** – niewiele typów osobowości jest tak zaangażowanych w opracowywanie racjonalnych, poprawnych i podpartych dowodami opinii jak Architekci. Zamiast opierać się na przeczuciach lub niedopracowanych założeniach, wyciągają oni wnioski na podstawie badań i analiz. To z kolei daje im przekonanie, że muszą stawać w obronie swoich pomysłów, nawet w obliczu nieporozumień.
- **Niezależni** – dla tych osób konformizm jest równoznaczny z przeciętnością. Kreatywni i zmotywowani Architekci starają się robić rzeczy po swojemu. Mało co może być dla nich bardziej frustrujące niż dopuszczenie, by arbitralne zasady lub konwencje stanęły im na drodze do sukcesu.
- **Zdeterminowani** – Architekci są ambitni i zorientowani na cel. Nie spoczną oni, dopóki nie osiągną własnej definicji sukcesu – co zwykle wiąże się z biegłym opanowaniem przedmiotów i zajęć, które są dla nich ważne.
- **Ciekawi** – Architekci są otwarci na nowe pomysły – o ile są one racjonalne i oparte na dowodach. Te sceptyczne z natury osoby interesują szczególnie nietypowe lub kontrowersyjne opinie. A jeśli fakty wykazują błąd w ich rozumowaniu, zazwyczaj chętnie zmieniają zdanie.
- **Oryginalni** – bez Architektów świat byłby o wiele mniej interesującym miejscem. Ich buntownicza pasja jest źródłem niektórych z najbardziej

niekonwencjonalnych pomysłów i wynalazków w historii. Nawet w codziennym życiu Architekci zmuszają ludzi wokół siebie do rozważenia nowych (a czasem zaskakujących) sposobów spoglądania na pewne kwestie.

Słabe strony Architektów

- **Aroganccy** – Architekci mogą mieć dużą wiedzę, ale nie są nieomylni. Ich pewność siebie może zaślepić ich na przydatny wkład innych ludzi – zwłaszcza tych, których uważają za słabiej rozwiniętych intelektualnie. Osoby te mogą również czasem stać się niepotrzebnie surowe lub skupione na udowadnianiu innym, że się mylą.
- **Lekceważący emocje** – dla Architektów najważniejsza jest racjonalność. Jednak kontekst emocjonalny często ma większe znaczenie, niż ludzie o tym typie osobowości chcą przyznać. Architekci mogą stać się niecierpliwi wobec każdego, kto wydaje się cenić uczucia bardziej niż fakty. Niestety, ignorowanie emocji jest formą uprzedzeń – może zaciemnić osąd Architekta.
- **Nadmiernie krytyczni** – osoby te mają tendencję do dużej samokontroli, szczególnie jeśli chodzi o myśli i uczucia. Gdy ludzie obecni w ich życiu nie dorównują im swoim poziomem powściągliwości, Architekci mogą stać się przesadnie krytyczni. Krytyka ta może być jednak niesprawiedliwa i oparta na arbitralnych standardach, a nie na pełnym zrozumieniu ludzkiej natury.
- **Wojowniczy** – Architekci nienawidzą ślepo podążać za czymkolwiek, nie rozumiejąc powodów. Obejmuje to ograniczenia i osoby mające autorytet, które je narzucają. Ludzie o tym typie osobowości mogą być uwikłani w kłótnie o bezużyteczne zasady i przepisy – czasami jednak bitwy te odwracają uwagę od ważniejszych spraw.
- **Bezmyślni społecznie** – nieustępliwa racjonalność Architektów może prowadzić do frustracji w kontekście życia społecznego. Ich wysiłki, by przeciwstawić się narzucanym oczekiwaniom, mogą sprawić, że poczują

się oni odizolowani lub odłączeni od innych ludzi. Czasami mogą stać się cyniczni co do wartości relacji, kwestionując znaczenie miłości i więzi międzyludzkich.

Romantyczne związki

„Ze wszystkich form ostrożności, ostrożność w miłości jest prawdopodobnie najbardziej zgubna dla prawdziwego szczęścia”.

BERTRAND RUSSELL

Architekci podchodzą do romansu tak, jak do większości wyzwań: strategicznie, z jasno określonymi celami i planem ich osiągnięcia. W czysto racjonalnym świecie takie podejście byłoby niezawodne. Niestety, miłość rzadko jest racjonalna, a architekci są narażeni na ryzyko przeoczenia lub błędnej interpretacji nieprzewidywalności ludzkiej natury i uczuć.

Dla osób o tym typie osobowości znalezienie odpowiedniego partnera może być szczególnym wyzwaniem. Rzadko zadowoleni z rzeczy takich, jakimi są, Architekci nie mogą powstrzymać się od wyobrażania sobie, dzięki czemu świat mógłby stać się lepszym miejscem – i często wnoszą ten sam sposób myślenia do królestwa miłości. Niestety, jeśli Architekci bezlitośnie krytycznie patrzą na każdego potencjalnego partnera, są narażeni na ciągłe niezadowolenie.

Udręki randkowania

Architekci cenią sobie głębię, inteligencję i bezgraniczną szczerość. Dla nich związek, który nie opiera się na tych wartościach, po prostu nie jest wart kontynuowania. Nic więc dziwnego, że niewypowiedziane zasady i społeczne uprzejmości świata randek mogą wydawać się im bezużyteczne, a nawet obraźliwe.

Dobra wiadomość jest taka, że uczciwość Architektów i ich niechęć do angażowania się w gierki może być prawdziwym odświeżeniem, jeśli chodzi o randkowanie. Jakie są złe wieści? Romantyczne konwenanse nie istnieją bez powodu – często mają one na celu sprawić, by ludzie czuli się komfortowo, wyjątkowo lub byli zaintrygowani. A kiedy Architekci odmawiają w tej kwestii współpracy, randki mogą okazać się dla nich trudne lub niemożliwe do zrealizowania.

Architekci często uczą się, że drogi miłości są trudne do opisanie w arkuszu kalkulacyjnym.

W miarę jak Architekci dojrzewają i zdobywają doświadczenie, wielu z nich w końcu zaczyna rozumieć cel romantycznych rytuałów. Do tego momentu mogli oni już jednak zdecydować, że randkowanie jest zbyt irracjonalne lub poniżej ich poziomu. Niektóre osoby o tym typie osobowości mogą twierdzić, że są ponad „głupotą” randkowania, starając się zademonstrować swoją wyższość intelektualną. Oczywiście taki sposób myślenia raczej nie pomoże Architektom w znalezieniu partnera i nawiązaniu z nim kontaktu.

Czasami najlepszą strategią dla Architektów jest skupienie się na tym, co lubią, zamiast walczyć z zasadami randkowania. Jak na ironię, ludzie o tym typie osobowości są często najbardziej atrakcyjni, gdy nie starają się tacy być. Zwyczajne robienie tego, co robią najlepiej – realizowanie zainteresowań, które ich fascynują – może pomóc im zabłysnąć pewnością siebie i inteligencją.

Emocjonalny zawrót głowy

Osoby te nie są znane z konwencjonalnych przejawów romantyzmu, takich jak wysyłanie kwiatów lub pisanie ckliwych notatek. Większość Architektów spędza więcej czasu myśląc o miłości, niż rzeczywiście ją wyrażając. Kiedy jednak wierzą, że związek ma potencjał, Architekci są w stanie dać z siebie wszystko, nawet jeśli wiąże się to z opuszczeniem strefy komfortu.

Zdrowy, długoterminowy związek w pewnym momencie z pewnością sprawi, że Architekci będą musieli opuścić swoją strefę komfortu. Język emocji nie jest bowiem ich językiem ojczystym. Kiedy partner opowiada im o swoich silnych emocjach, Architekci często zamykają się w sobie lub analizują sytuację, zamiast po prostu wysłuchać i zaoferować drugiej osobie wsparcie. Silny dyskomfort może w nich również wywołać sytuacja, w której sami muszą się otworzyć i odsłonić swoje uczucia. Dla osób o tym typie osobowości oswojenie się z emocjami partnera – i swoimi własnymi – może wymagać więcej niż odrobiny praktyki.

Architekci nie zawsze są gotowi dzielić się swoimi uczuciami, ale błędem byłoby sądzić, że nie mają oni uczuć – lub że te uczucia nie są głębokie.

Miłość rzadko jest łatwa, ale związane z nią wyzwania mogą pomóc Architektom w rozwoju. Będąc w związku uczą się oni koncentrować na teraźniejszości, łączyć się ze swoimi emocjami, angażować się w relacje z innymi ludźmi i pozostawać otwartymi na to, co nowe. Dla typu osobowości tak nastawionego na rozwój osobisty, możliwości stwarzane przez miłość mogą sprawić, że będzie ona jeszcze bardziej satysfakcjonująca.

Przyjaźnie

„Przyjaciół wszystkich nie jest niczym przyjacielem”.
ARYSTOTELES

Obdarzeni bystrością i mrocznym poczuciem humoru Architekci nie każdemu przypadną do gustu – i nie mają z tym problemu. W większości przypadków osoby o tym typie osobowości nie mają obsesji na punkcie popularności. Nie marnują czasu i energii na byle kogo, a ich poznanie może być trudne.

Błędem byłoby jednak określanie tego typu osób jako aspołecznych lub nieprzyjaznych. Architekci lubią spędzać czas sam na sam ze sobą i z własnym umysłem, ale pragną także znaczących kontaktów z przyjaciółmi. W rzeczywistości mało co jest dla Architekta bardziej ekscytujące niż zanurzyć się w rozmowie z kimś, kto naprawdę go rozumie.

Intelektualne dopasowanie

Nie jest łatwo zaprzyjaźnić się z Architektem. Ludzie o tym typie osobowości mają niewiele cierpliwości do zasad i oczekiwań społecznych i wolą spędzać czas samotnie niż z kimś, kto ich nudzi lub irytuje. Architekci mają zwykle jasne wyobrażenie o tym, czego spodziewają się po swoim życiu towarzyskim i po swoich przyjaciółach, i nie chcą tracić zbyt wiele czasu na kogoś, kto nie spełnia tych oczekiwań.

Architekci cenią sobie głębię i jakość. Wolą mieć tylko kilku dobrych przyjaciół niż duży krąg znajomych.

Na pierwszy rzut oka może to brzmieć lekceważąco, ale prawda jest taka, że wielu Architektów ma talent do znajdowania przyjaciół w pozornie

nieprawdopodobnych miejscach. Osoby te nie przywiązują wielkiej wagi do wyglądu bądź statusu społecznego, więc nie boją się zaprzyjaźnić z ludźmi, którzy mogą być uważani przez większość za „outsiderów” lub wyrzutków. Oceniając potencjalnego przyjaciela, Architekci nie zwracają szczególnej uwagi na to, jak popularna jest ta osoba – zamiast tego biorą pod uwagę, czy człowiek ten wyznaje wartości, które są zgodne z ich własnymi, takie jak intelekt, uczciwość, samodoskonalenie lub po prostu odmienna perspektywa.

W przyjaźni Architekci szukają przede wszystkim intelektualnego dopasowania. Osoby te pragną stymulacji umysłowej i zwykle najlepiej czują się wśród przyjaciół, którzy są w stanie kwestionować ich poglądy, podsuwać im nowe pomysły i kierować rozmowę na nieoczekiwane tory.

Wyjątkowa przyjaźń

W przyjaźni podobnie jak w innych aspektach życia Architekci cenią sobie niezależność. Zobowiązania społeczne mogą wydawać się im ograniczające. Architekci nie chcą czuć zobowiązań wobec swoich przyjaciół i pragną, by ta wolność działała w obie strony. Idealna przyjaźń powinna być ich zdaniem mało dramatyczna i oparta na prawdziwej radości z wzajemnego towarzystwa, a nie na poczuciu obowiązku.

Nawet w gronie najbliższych przyjaciół Architekci mogą mieć trudności z zapewnieniem emocjonalnego wsparcia – oraz z przyjmowaniem go.

Oczywiście każda długotrwała przyjaźń ma swoje dramatyczne momenty. Kiedy pojawiają się sytuacje problematyczne lub emocjonalne, Architekci mogą czuć się nieco zagubieni. Zwykle są oni kompetentni i dysponują niezbędną wiedzą, więc sytuacja taka może wywoływać w nich dezorientację. Wiele osób o tym typie osobowości musi wypracować w sobie nawyk słuchania przyjaciół w nieoceniający, wspierający sposób, zamiast natychmiastowo oferować rozwiązania i porady.

Dobra wiadomość jest taka, że wśród przyjaciół, których znają i szanują, Architekci bezproblemowo się odprężają i po prostu są sobą. Sarkazm i dowcipne przekomarzanie się Architektów nie jest dla każdego – zwłaszcza w przypadku osób, które mają trudności z czytaniem między wierszami. Jednak osoby te nagradzają swoich prawdziwych przyjaciół szczerością i wnikliwością, a także niekończącym się zapasem fascynujących historii, pomysłów i wciągających rozmów.

Rodzicielstwo

„Dzieci trzeba uczyć jak myśleć, a nie co myśleć”.

MARGARET MEAD

Architekci są znani ze swojej racjonalności i samokontroli. Każdy, kto nie posiada tych mocnych stron – na przykład dzieci – może ich dezorientować. Dla tych osób rodzicielstwo często wymaga opanowania nowych umiejętności oraz rozwijania elastyczności poznawczej. Na szczęście Architekci niemalże zawsze są gotowi na wyzwania – a dla Architektów, którzy mają dzieci, rodzicielstwo może być wyzwaniem szczególnie znaczącym.

Szczera więź

Architekci pragną, by ich dzieci wyrosły na zdolne i samodzielne osoby, z jasno określonymi zainteresowaniami i silnie rozwiniętą umiejętnością krytycznego myślenia. Zamiast egzekwować bezsensowne zasady, rodzice o tym typie osobowości szukają odpowiednich do wieku sposobów na rozwijanie u swoich dzieci niezależności. Nie oznacza to jednak, że Architekci są pobłażliwi – wprost przeciwnie. Oczekują oni, że ich dzieci będą odpowiedzialnie korzystać z przyznanej im wolności.

Rodzice – Architekci traktują swoje dzieci tak, jak sami chcieliby być traktowani – ze szczerością i z szacunkiem.

Pewne osoby pragną chronić swoje dzieci przed trudnymi tematami. Rodzice – Architekci uważają jednak, że wiedza znacznie przewyższa ignorancję. Dla nich szczerość jest sposobem na okazanie szacunku, a chronienie dzieci przed rzeczywistością byłoby tak naprawdę niedźwiedzią przysługą. Oczywiście sukces w utrzymaniu takiego podejścia zależy od zdolności Architektów do prawidłowego oszacowania, w jakim stopniu ich dzieci są gotowe na te trudne tematy.

Chaos emocji

W porównaniu z wieloma innymi typami osobowości, Architekci nie czują się szczególnie komfortowo okazując uczucia. Obsypywanie kogoś miłością i pochwałami może być dla nich nienaturalne – nawet jeśli tym „kimś” jest ich własne dziecko. Najmłodszy potrzebują jednak przytulania, akceptacji i innych wyrazów miłości, szczególnie na wczesnym etapie rozwoju. W rezultacie rodzice – Architekci mogą być zmuszeni do poszerzenia swojej emocjonalnej strefy komfortu, aby pokazać swoim dzieciom, jak bardzo są kochane.

Kolejnym wyzwaniem dla rodziców o tym typie osobowości jest oferowanie emocjonalnego wsparcia. Architekci są dumni z tego, że panują nad swoimi uczuciami i mogą (świadomie lub nieświadomie) oczekiwać, że ich dzieci będą w stanie zrobić to samo. Oczekiwanie to nie jest jednak rozsądne – emocje mogą być mylące i czasami chaotyczne, ale są całkowicie normalne, a dzieci potrzebują potwierdzenia i wsparcia, aby mogły sobie z nimi radzić.

Architekci najlepiej się odnajdują, gdy mogą opracować plan rozwiązania problemu u podstaw. Czasami jednak najlepszym rozwiązaniem problemu dziecka jest po prostu towarzyszenie mu, gdy odkrywa ono swoje uczucia.

Przygotowanie na życiowe wyzwania

Architekci starają się upewnić, że ich dzieci będą przygotowane na wszystko, co przyniesie im życie. Rodzice o tym typie osobowości mają talent do przekształcania wyzwań w możliwości uczenia się. Robiąc to, inspirować swoje dzieci do racjonalnego myślenia i rozwiązywania problemów na własną rękę. Z biegiem czasu dzieci Architektów mogą stosować te umiejętności w coraz bardziej złożonych sytuacjach, budując pewność siebie w miarę dorastania.

Każdy rodzic ma odmienne marzenia dotyczące przyszłości swojego dziecka. Dla Architektów marzeniem jest wychowanie dziecka na kompetentnego

dorosłego, który zna swój własny umysł i samodzielnie rozwiązuje problemy. Architekci rozumieją, że cel ten nie zostanie osiągnięty, jeśli będą chronić swoje dzieci przed każdą trudną lub nieprzyjemną sytuacją w życiu. Mają jednak nadzieję, że jeśli wyposażą swoje dzieci w odpowiednie narzędzia, ochrona ta nie będzie potrzebna.

Kariera zawodowa

„Nigdy nie zauważa się tego, co już zostało zrobione; można jedynie dostrzec to, co jeszcze pozostało do zrobienia, a gdyby komuś się to nie podobało, byłoby to bardzo zniechęcające”.

MARIA SKŁODOWSKA-CURIE

Architekci rzadko kiedy są zadowoleni z pracy, która wydaje się łatwa lub wygodna. Chcą kariery, która rozbudzi ich ciekawość i wykorzysta ich intelekt, pozwalając im rozwijać swoje umiejętności, gdy będą stawiać czoła znaczącym wyzwaniom i problemom. Jeżeli przeciętna osoba, czytając opis danej pracy uzna ją za trudną, prawdopodobnie jest to świetna opcja właśnie dla Architekta.

Trudne początki

Architektów w miejscu pracy charakteryzuje zazwyczaj kompetencja i skuteczność.

Wstępne fazy pracy na najniższych szczeblach kariery mogą być dla Architektów naprawdę frustrujące. Na początku kariery zawodowej powierza im się zwykle łatwe, rutynowe zadania, które nudzą ich wprost do granic możliwości. Osoby o tym typie osobowości są pełne kreatywnych i nieszablonowych pomysłów. Jednak ze względu na swoją pogardę dla płytkich pogaduszek i polityki w miejscu pracy, mogą oni napotkać trudności ze zdobyciem przychylności swoich szefów i współpracowników.

Dobre wieści są takie, że z biegiem czasu wielu Architektów rozwija swoje umiejętności i osiąga tak dobre wyniki, że po prostu nie można ich zignorować. Nawet gdy wszyscy wokół padają ofiarą myślenia grupowego, osoby o tym typie osobowości potrafią skupić się na tym, co najważniejsze i znaleźć prawdziwą przyczynę problemu, a następnie ją naprawić. O ile tylko nie zrażają oni do siebie współpracowników, Architekci mogą rozwijać swoją karierę zawodową i zdobywać przewagę, której potrzebują, by realizować swoje pomysły.

W poszukiwaniu swojego miejsca

Niektóre typy osobowości pociągają pracę, która wymaga ciągłych interakcji i działania w zespole. Architekci jednak preferują stanowiska oferujące niezależność. Pracując samodzielnie lub w małych grupkach, mogą oni w pełni wykorzystać swoją kreatywność bez konieczności znoszenia ciągłego przerywania przez ciekawskich współpracowników lub krytykujących przełożonych. Architekci naprawdę wierzą, że jeśli chcą coś zrobić dobrze, muszą to zrobić samemu.

Ludzie o tym typie osobowości cenią sobie zaradność, wytrwałość, wnikliwość i zaangażowanie – zarówno u siebie, jak i u innych.

Drugą stroną medalu jest brak szacunku z ich strony dla każdego, kto awansuje wykorzystując sieć kontaktów lub nepotyzm, a nie własne zasługi. Wierzą oni, że każdy powinien wykonywać swoją pracę zgodnie z najwyższymi możliwymi standardami. Jeśli więc w pracy jakiejś duszy towarzystwa udaje się skutecznie unikać niesienia na swoich barkach ciężaru obowiązków, Architekci mogą czuć się wezwani do wykorzystania swojej pomysłowości, aby sprowadzić tę osobę z powrotem na ziemię. Z drugiej strony, mogą również skłonić się ku jeszcze cięższej pracy, aby udowodnić swoje własne zasługi w porównaniu z tą osobą.

Coraz większe wyzwania

Architekci są żądni postępu i rozwoju. Uwielbiają też odkrywać nowe pomysły. W miarę jak rozwija się ich kariera zawodowa, mogą odczuwać pociąg do zajmowania stanowisk, które pozwolą im wpływać na ogólne strategie firmy lub organizacji. Wiele Architektów obejmuje mało eksponowane, ale wpływowe stanowiska kierowników projektów, inżynierów systemów, strategów marketingowych, analityków systemów, konsultantów ds. zarządzania i strategów wojskowych.

Osoby o tym typie osobowości zwykle najbardziej spełniają się w zawodach, które pozwalają im wprowadzać innowacje i eksperymentować zarówno na dużą, jak i małą skalę. Nic więc dziwnego, że częstym wyborem Architektów jest praca w inżynierii, badaniach, nauce i technologii. Jednak dziedziny kreatywne, od architektury po kompozycję muzyczną i projektowanie gier wideo, również mogą zaspokoić ich innowacyjną naturę. Nieustanne pragnienie Architektów, by dotrzeć do sedna sprawy, może prowadzić ich również w kierunku zawodów takich jak audytor, specjalista ds. cyberbezpieczeństwa lub analityk biznesowy.

Architekci jako podstawę swojego sukcesu postrzegają połączenie racjonalnej analizy i ciężkiej pracy.

Prawda jest taka, że Architekci mogą wykorzystać swoje mocne strony niemal w każdej pracy. Na przykład w handlu detalicznym ich nienasycona ciekawość może sprawić, że zbadają, dlaczego niektóre wystawy sklepowe są skuteczniejsze niż inne. Niektóre zawody z silnymi elementami społecznymi, takie jak sprzedaż lub zasoby ludzkie, mogłyby nie wydawać się dla Architektów idealne – ale na szczęście wiedzą oni, jak patrzeć poza to, co oczywiste.

Kreatywni i wizjonerscy Architekci pragną znaleźć karierę, która pozwoli im wykorzystać ich wyjątkowe zdolności. Niewiele typów osobowości może się równać z ich zdolnością do przekształcania złożonych zasad w jasne, wykonalne strategie. Architekci wiedzą, jak wiele mogą zaoferować światu poprzez swoją pracę – a ich priorytetem jest upewnienie się, że ich stanowisko pracy, niezależnie od tego, jakie jest, w pełni wykorzystuje ich umiejętności, wiedzę i intelekt.

Nawyki w miejscu pracy

Niezależnie od tego, na którym szczeblu kariery się znajdują, Architekci chcą realizować swoje cele zawodowe zgodnie z własnymi standardami. A jeśli osoby o jakimkolwiek typie osobowości stawiają sobie wysokie standardy, to prawie zawsze są to właśnie Architekci.

Teoretycznie postawa taka czyni z Architekta wzorowego pracownika i współpracownika. I pod wieloma względami Architekci właśnie tacy są. Jednak osoby o tym typie osobowości potrafią być surowe lub lekceważące w stosunku do współpracowników, których nie szanują – a niestety bardzo łatwo jest utracić ich szacunek. Szczególne trudności Architekci mogą mieć współpracując z osobami, które przedkładają wygodę nad innowacyjność lub spotkania towarzyskie ponad sukces.

Architekci w roli podwładnych

Architekci znani są ze swojej niezależności. Ich najgorszym koszmarem byłby mikrozarządzający szef, który wypełnia ich czas bezsensownymi spotkaniami, narzuca bezużyteczne zasady lub ocenia wydajność pracowników na podstawie tego, jak sympatyczni się wydają, a nie biorąc pod uwagę ich rzeczywisty wkład pracy.

Nawet na stanowiskach na najniższym szczeblu Architekci mogą niechętnie reagować na każdego, kto próbuje ograniczyć ich wolność.

Tytuły niewiele znaczą dla Architektów i często mają oni trudności z podporządkowaniem się menedżerowi, którego uważają za mniej inteligentnego od siebie. Może być im również trudno powstrzymać się od zaoferowania swojemu szefowi informacji zwrotnej bądź krytyki. W zależności od przełożonego podejście to może przynieść skutek odwrotny do zamierzonego. W prawdziwym świecie nie wszyscy szefowie będą mieli tak logiczne lub otwarte podejście, jak chcieliby tego Architekci. Nie oznacza to jednak, że osoby o tym typie osobowości powinny pozwolić, by kiepski przełożony ich ograniczał.

Architekci mogą wykorzystać swoją kreatywność i pomysłowość, aby poszerzyć zakres swoich obowiązków zawodowych i rozwinąć wiedzę – nawet jeśli nie dysponują taką niezależnością, jaką by chcieli. W celu jej osiągnięcia być może będą musieli nadać priorytet budowaniu produktywnych i pełnych szacunku relacji ze swoim przełożonym, bez względu na to, jak daleka od doskonałości jest ta osoba.

Architekci w roli współpracowników

Niewielu Architektów decyduje się na zawód, który wymaga ciągłej pracy zespołowej lub interakcji społecznych. Dla osób tych większość strategii

budowania zespołu i spotkań grupowych to zwykła strata czasu. Płytkie pogawędki, plotki i polityka biurowa w miejscu pracy to dla nich prawdziwa udręka. Nawet sesja burzy mózgów, która zwykle jest dla Architektów przyjemnością, może ich nużyć, jeśli przypomina błędne koło i nie prowadzi do konkretnego działania.

Większość Architektów wolałaby pracować samodzielnie, niż być spawalnianym przez miłego, ale nieskoncentrowanego współpracownika.

Na szczęście determinacja i skupienie Architektów często pozwala im skutecznie osiągać wyniki, nawet bez pomocy innych. Nie oznacza to, że nie potrafią oni współpracować z innymi – w rzeczywistości osiągają w ten sposób niektóre ze swoich największych sukcesów. Nieustannie ciekawi i nieprzeciętnie zdolni, Architekci mogą być doskonałymi współpracownikami. Osoby o tym typie osobowości być może nigdy nie polubią współpracy z byle kim, ale jeśli przyjrzą się bliżej, często odkrywają, że przynajmniej niektórzy z ich współpracowników zasługują na szacunek. A w towarzystwie zaufanych osób, sesje burzy mózgów mogą stać się dla Architektów jeszcze bardziej elektryzujące.

Architekci w roli przełożonych

Choć dla nich samych może to być dużym zaskoczeniem, Architekci potrafią być świetnymi liderami. W miejscu pracy rzadko kiedy rzucają się na władzę tylko po to, by udowodnić, że to oni rządzą. Zamiast tego szukają sposobów na promowanie innowacji i skuteczności – nawet jeśli oznacza to zerwanie z ustaloną hierarchią.

Niektórzy menedżerowie lubią, kiedy się im nadskakuje, jednak Architekci wolą sukces od uznania.

Ogólnie rzecz biorąc, Architekci wolą traktować swoich pracowników jak równych sobie. Zamiast stosować mikrozarządzanie, osoby te wolą stosować szersze strategie działania, pozwalając jednocześnie innym osobom zajmować się czynnościami codziennymi. Nie oznacza to jednak, że się nie angażują. Architekci w roli przełożonych dokładnie chcą wiedzieć co się dzieje i kiedy. Zawsze są też gotowi sprawdzić każdy, nawet najdrobniejszy szczegół, aby się tego dowiedzieć.

Menedżerowie o tym typie osobowości szanują i nagradzają proaktywne zachowania, delegując obowiązki pracownikom o najsilniej rozwiniętej umiejętności krytycznego myślenia. Jednak niezależność ta nie jest po prostu przyznawana – stanowi ona wymaganie. Pracownicy, którzy mają trudności z

samodzielną pracą i chcą, aby mówiono im dokładnie, co mają robić, mogą mieć trudności ze spełnieniem wysokich standardów Architektów. A każdego, kto próbuje przykryć złe wyniki pochlebstwami lub wymówkami czeka gorzkie rozczarowanie, ponieważ tego typu strategię prawie nigdy nie działają na Architektów.

Podsumowanie

Uzbrojeni w potężny intelekt i strategiczny umysł Architekci są w stanie poradzić sobie z przeszkodami, które większości osób wydają się nie do pokonania. Jednak ich mocne strony, jeśli są źle zrozumiane, mogą przekształcić się w słabości uniemożliwiając im rozwinięcie ich pełnego potencjału.

Nadszedł jednak czas, by wszystko zrozumieć. To, co przeczytałeś do tej pory, to tylko wprowadzenie – mamy dla Ciebie o wiele więcej informacji na temat typu osobowości Architekta.

Ścieżka odkrywania

Podczas gdy czytałeś na temat tego profilu osobowości, z pewnością wystąpił pewien punkt zwrotny. Prawdopodobnie od charakterystycznego Architektom sceptycyzmu przeszedłeś przez fazę: „Hmm...” aż do: „Czekaj, co?”. Możesz nawet czuć się trochę nieswojo, ponieważ nie jesteś przyzwyczajony do bycia rozumianym, nawet przez najbliższe Ci osoby.

Możliwe, że zaakceptowałeś to jako część Twojej tożsamości, a może nawet odczuwasz z tego powodu dumę. Nie jesteś jednak skazany na izolację. Jest to zdecydowanie nadużywany mechanizm obronny, który może sprowadzić Cię na samotną, nieefektywną ścieżkę. Uzyskanie wglądu w siebie i w innych jest o wiele bardziej satysfakcjonujące – i skuteczne.

Jako zespół 16Personalities spędziliśmy całe lata badając wzorce, zachowania i tendencje, które kształtują życie Architektów. Krok po kroku uzyskaliśmy wgląd

i odkryliśmy różnicę między Architektem odnoszącym sukcesy, spełnionym i pełnym energii a takim, który jest rozczarowany życiem, wciąż nie osiągając swoich celów i aspiracji. Pozwoliło nam to zrozumieć wyzwania, przed którymi stoją ludzie o tym typie osobowości – oraz opracować sposoby pokonywania trudności.

Oferujemy Architektom wyspecjalizowane, oparte na badaniach dane. Pokażą Ci one, jak wykorzystać Twoje mocne strony i uniknąć typowych pułapek, jednocześnie pozostając wiernym temu, kim jesteś. Bo o to właśnie chodzi, prawda? Aby dowiedzieć się, w jaki sposób możesz rozwinąć swój pełny potencjał w sposób, który ma dla Ciebie sens.

Gotowy na kolejny krok na ścieżce odkrywania siebie? Sprawdź nasze Przewodniki i Testy Premium dla Architektów.

[Odkryj Przewodniki i Testy Premium →](#)